

دکتر سارا نظیف

و یک در همراهی و همدلی تامین کنندگان و مصرف کنندگان نهفته است. اگر مصرف کنندگان به نحوی مصرف خود را مدیریت نکنند، هیچ‌گاه راهکاری اصولی و پایدار برای مدیریت بحران آب فراهم نخواهد شد. از یکسو افزایش راندمان سامانه‌های تامین، انتقال و توزیع آب، برنامه‌ریزی صحیح بهره‌برداری از منابع آب و طرح‌های توسعه و جمع‌آوری و تصفیه مناسب فاضلاب‌ها و از سوی دیگر مصرف بهینه آب تامین شده با استفاده از راهکارهای اصولی بدون لطمه به سلامت و بهداشت جامعه از گام‌های اصلی است که در این راستا می‌توان برداشت. همچنین در سال‌های اخیر بازیافت و استفاده چندباره از منابع آب به‌عنوان یک راهکار جدی برای مواجهه با بحران آب مورد توجه قرار گرفته است. با این رویکرد می‌توان برداشت از منابع آب را کاهش داده و به حفظ پایداری آن‌ها کمک نموده و از سویی به کاهش ورود آلاینده‌های مختلف به منابع آب کمک کرد.

به‌نظر می‌رسد راه‌حل مشکل بحران آب در کشور در دست تک‌تک ما است و نیاز است تا با نگاهی مجدد به فرآیند تامین، انتقال، توزیع و مصرف آب، چالش‌های اصلی در این حوزه را شناسایی نموده و با استفاده از روش‌ها و فناوری‌های به‌روز، راهکارهای لازم را متناسب با شرایط اقلیمی، اجتماعی و اقتصادی مناطق مختلف برگزید. در این راستا انجام فعالیت‌های پژوهشی بنیادی، توسعه‌ای و کاربردی در کنار حمایت سازمان‌های مرتبط یک ضرورت انکارناپذیر است.

دکتر سارا نظیف

عضو هیئت علمی دانشگاه تهران و

عضو هیئت تحریریه

در قرن حاضر با افزایش روزافزون نیازهای آبی در بخش‌های مختلف، یکی از دغدغه‌های جدی مسئولان فراهم‌سازی نیازهای آبی به‌صورت مطمئن و پایدار در طول زمان و مکان‌های مختلف و با کیفیت مطلوب است. بدون شک بدون دسترسی به این مهم، توسعه شهرها و صنعت و ارتقای سطح رفاه و سلامت جامعه مقدور نخواهد بود. برای نیل به این مقصود چالش‌های مهمی وجود دارد که از جمله آن‌ها می‌توان به محدودیت منابع آب و عدم توزیع مکانی و زمانی متناسب آن‌ها با نیاز اشاره کرد. اخیراً نیز تغییرات اقلیمی و آلودگی منابع آب با فاضلاب‌های مختلف بر این محدودیت‌ها دامن زده است.

در سال‌های اخیر با فرارسیدن به فصل گرما و افزایش مصرف، همواره شاهد هشدارهای مسئولان و تصمیم‌سازان در مورد کمبود منابع تامین آب و دغدغه‌های آن‌ها در ارتباط با تامین نیازهای آبی در زمان مناسب هستیم. سرانه آب تجدیدپذیر در کشور براساس استانداردهای بین‌المللی از آستانه بحران نیز فراتر رفته و به همه هشدار می‌دهد که دوران سختی به‌جهت تامین نیازهای آبی در پیش است و بحران کم‌آبی در کشور جدی است. در شهرهایی مانند تهران همواره تلاش شده است با توسعه منابع تامین آب با رویکردهای انتقال بین‌حوضه‌ای مرهمی بر این بحران دیده شود ولی همچنان شاهد این هستیم که در بازه‌ای بسیار کوتاه همچنان مشکل کم‌آبی به‌صورت جدی مطرح است. اینجاست که این سوال جدی مطرح می‌شود که چه باید کرد؟ آیا همچنان باید به‌دنبال بهره‌برداری بیشتر از منابع آب بود؟ آیا راه‌حل، حفر چاه‌های ژرف‌تر و استخراج منابع آب زیرزمینی فسیلی است؟ آیا انتقال آب دریاها به فواصل دور و شیرین‌سازی راه‌کار اصلی است؟ آیا راه‌کارهای دیگری می‌توان برای این بحران جدی و فراگیر در نظر گرفت؟

نگاهی به تجربیات کشورهای موفق در مواجهه با این امر نشان می‌دهد که رمز موفقیت در مقابله با این بحران قرن بیست